

स्थिरः” इत्यन्तेन आत्मविवेके च उदयनाचार्यैः अहमिति प्रत्यक्षविषयत्वमादौ आत्मनोव्यवस्थाय देहाद्यतिरिक्तविषयत्वं तत्रप्रत्ययस्य व्यवस्थापितं यथा ।

“अथात्मसङ्गावे किम्यमाणं प्रत्यक्षमेव तावत् अहमिति वि-
कल्पस्य प्राणभ्रन्नात्सिद्धतात् । नचायमवस्तुकः सन्दिग्ध-
वस्तुकोवा, अथाद्देवादप्रतिषेपाच्च न च लैङ्गिकः, अननुस-
हितलिङ्गस्यापि संप्रत्ययात् । न च सृष्टारियम्, अननुभूते
तदनुपपत्तेः । अनादिवासनावशादनादिरयमवस्तुकोवि-
कल्पइत्यपि न युक्तं, नीलादिविकल्पसाधारणत्वात् । इह
वासनासुपादायानाश्वासे प्रमाणान्तरेऽपि कः समाश्वासः,
यतो नीलादिविकल्पेषु समाश्वासः स्यात् । तस्माद्वास-
नामात्रवादं विहायागन्तुकमपि किञ्चित् कारणं वाच्यम् ।
तच्चाप्तानामशब्दौ वा लिङ्गतदाभासौ वा प्रत्यक्षतदाभासौ
वेति । तत्र यथा प्रथममध्यमप्रकाराभावान्नीलविकल्प-
श्चरमं कल्पमालम्बते तथाऽहमिति विकल्पोऽपि, तत्रापि
“प्रत्यक्षपृष्ठभावित्वे साक्षादेव सवस्तुकः । तदाभासे तु
मूलेऽस्य पारम्पर्यात् सवस्तुतेति” । न च बाह्यप्रत्यक्षनि-
ष्टत्वादेव निर्मूलत्वं, बुद्धिविकल्पस्यापि तथात्वप्रसङ्गात् । तत्र
स्वसंवेदनं मूलम्, इहापि मानसप्रत्यक्षमिति न कश्चिद्वि-
शेषः । शरीरादिवस्तुको भविष्यतीति चेन्न निरुपाधिशरीरे-
न्द्रियबुद्धितत् ससुपादालम्बनत्वेऽतिप्रसङ्गात् । स्वसम्बन्धि-
शरीरादावयं स्यादिति वाच्यं तत्र कः स्वीयइति वचनीयम् ।
अनन्यत्वं स्वत्वं सर्वभावानां, तथा च यदा तेनैव तदनुभूयते
तदा प्रत्येकः प्रत्येकव्यादव्यतिरेकादहमिति स्यात् । अतएव
घटादयेन कदाचिदनन्यानुभवित्का इति न कदाप्यहमा-
स्यदमिति चेत् एवन्तर्हि त्वन्तरेऽप्यहंप्रत्ययः शरीरादावारो-
पहृषण्येव ततः प्रत्येकान्यत्वात् । बुद्धौ मुख्यएवेति चेन्न तस्याः
क्रियात्वेनानुभूयमानाया भिन्नस्य कर्तुरहं छिनद्गीतिव-
दहं जानामीत्यनुभवात् । नीलादिप्रत्येकव्याकारवत् प्रति-
पत्ताकारोऽपि प्रतिपत्तेरेवायमात्मा तथा भासत इति
चेत् तर्हि प्रत्येकवत्प्रतिपत्ताकारयोस्तुल्ययोगत्वेमात्वात् सिद्धं
नः समीहितम् । अस्तु स्रोपादानमात्रमिति चेन्न तत्प्र-
तिभासने तदाकारस्यापि प्रतिभासप्रसङ्गात् आकारमन्तरे-
णाकारिणोऽनवभासात् । प्रवृत्तिसन्तानान्नान्योबुद्धिसन्तानः
प्रतिपत्ता, वयं तमालयविज्ञानमाचक्ष्मह इति चेत् अस्तु
तर्हि प्रवृत्तिविज्ञानोपादानमनादिनिधनः प्रतिपत्ता । स
किं सन्तन्यमानज्ञानरूपः तद्विपरीतोवा इति चिन्ताविशि-
ष्यते निःशेषिता चासौ प्रागिति” । स्थानान्तरे च तत्रैव

“ननु सिद्धमिदं विशेषणं देहस्यैव चेतनत्वात् मैवं देहत्वभू-
तत्वमूर्त्तत्वरूपादिमत्त्वादिभ्यः । नच भूतानां ससुदायपर्यव-
सितं चैतन्यं, प्रतिदिनं तस्यान्यत्वे पूर्वपूर्वानुभूतस्यास्मरण-
प्रसङ्गात् । नच प्राक्पर्यवसितं, करचरणाद्यवयवविगमे त-
दनुभूतस्यास्मरणप्रसङ्गात् । देहस्य चेतनत्वे बालस्य प्रथमम-
प्रवृत्तिप्रसङ्गाच्च इच्छाद्देवावन्तरेण प्रयत्नानुपपत्तेः इष्टाभ्यु-
पायताप्रतिसम्भानं विना चेच्छानुपपत्तेः । इह जन्मन्यन-
नुभूतस्य प्रतिबन्धस्यासृष्टतौ प्रतिसम्भानायोगात्, जन्मान्त-
रानुभूते चानुभवितरि भस्मासाङ्गते अन्येन स्मरणायो-
गात् अनुभवादीनां प्रवृत्त्यन्तानाञ्च कार्यकारणभावस्य
इहैव जन्मनि निश्चितत्वात् । तथा च तदभावे तदभावस्य
सुलभत्वात् अन्यथा स्वतस्त्वप्रसङ्गः । अतएव नेन्द्रियाणि
चेतयन्ते दर्शनस्पर्शनाभ्यामेकार्थग्रहणाच्च । नच मनस्तथा, तस्य
करणत्वेनैवानुभवादिति प्रतिबन्धसिद्धिः परदेहात्मसिद्धिश्च ।
अनादिचासौ वीतरागजन्मादर्शनात्, अनन्तश्च सतोऽनादि-
त्वात्, द्रव्यञ्च समवायिकारणत्वात्, विभक्तं नित्यद्रव्यत्वे
सत्यमूर्त्तत्वात्, अमूर्त्तश्च निष्क्रियत्वात्, निष्क्रियश्च नित्य
द्रव्यत्वे सत्यसदादिप्रत्यक्षत्वात्, प्रत्यक्षधर्माश्रयत्वाच्च । तर्का
श्चात्र भवन्ति आदिमत्त्वे प्रथमप्रवृत्त्यनुपपत्तौ सर्वदेवाप्रवृ-
त्तिप्रसङ्गः । सान्तत्वेऽनादेः सत्त्वानुपपत्तिप्रसङ्गः । अद्रव्यत्वे
निर्गुणत्वप्रसङ्गः अविभक्ते दहनपवनानादेः क्रियानुपपत्तिप्र-
सङ्गः । नच संयुक्तसंयोगात् तदुत्पत्तिः साक्षात्क्रियाद्वारकस्य
तस्याभावात् अतथाभूतस्य तद्भेदत्वेऽतिप्रसङ्गात् । मूर्त्तत्वे
नित्यस्यास्मदादिप्रत्यक्षधर्मानाधारत्वप्रसङ्गः विशेषगुणवत-
श्चारम्भकत्वप्रसङ्गः, सक्रियत्वे मूर्त्तत्वप्रसङ्ग इति शास्त्रार्थ
संग्रहः । अणुरेवासौ विज्ञानाससवायिकारणसंयोगाधार-
त्वात् मनोवत् “अणीयांसमणोरपीति” बाधविरोधाविति
कश्चित् तदयुक्तम् आत्मन्यविभौ मनसोऽणुत्वादिद्वैः तत्स-
योगक्रमादेव क्रियाक्रमोपपत्तेः आगमस्तु “महतोऽपि मही-
यांसमिति” प्रथमपदमपहाय उपन्यस्तस्तदलमित्यन्तेन” ।
स्वल्पपञ्चकस्यात्मत्ववादिनां मतं संघातानुत्पत्त्या शा० सू०
भा० निराकृतम् यथा “ससुदाय उभयहेतुकेऽपि तदप्राप्तिः”
सू० “तत्रैते तयोवादिनो भवन्ति । केचित् सर्वास्तित्व
वादिनः केचिद्विज्ञानास्तित्वसात्ववादिनः अन्ये पुनः
सर्वशून्यत्ववादिनः इति । तत्र ये सर्वास्तित्ववादि-
नोवाह्यमान्तरञ्च वस्तुभ्युपगच्छन्ति भूतं मौक्तिकं चित्तं
चैतञ्च तान् तावत् प्रति ब्रूमः । तत्र भूतं पृथिवीधा-
त्वादयः । भौतिकं रूपादयश्चक्षुरादयश्च चतुष्टये च पृथि-